

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι Ανώηρες και το γιγαντιαίο Σακλαμάρι**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Καμπάδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΛΗΣ ΑΝΩΗΡΩΩΝ: Madame Shou Shou
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Γιώργος Δ. Λεμπέσης, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015, 4.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1196-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1205-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Μουσική Βιομηχανία, καθώς και Διοίκηση Πολιτιστικών Μονάδων. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε ως μουσικός παραγωγός σε γνωστό ραδιοφωνικό σταθμό της Αθήνας. Από το 2003 έως το 2011 εργάστηκε ως διευθυντής παραγωγής σε μεγάλη εταιρεία παραγωγής. Ορόσημο στην καριέρα του αποτέλεσε η δημιουργία του πρώτου παιδικού φεστιβάλ στην Ελλάδα (Town for Kids, 2008 & 2009). Το 2010, ένα ακυκλοφόρητο διήγημά του, με τίτλο 4 ΣΕΛΙΔΕΣ, απέσπασε το βραβείο πρωτότυπης ιστορίας και κοινού στο 5ο Φεστιβάλ Παραμυθιών που διοργάνωσε το Μικρό Πολυτεχνείο, ενώ το 2011 ο μονόλογος ΠΡΩΤΗ ΠΤΗΣΗ βραβεύτηκε στο Pocket Theatre Festival. Τον Μάιο του 2011 δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Gold Producta Handling. Το μυθιστόρημά του ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ ανέβηκε στο θέατρο για τέσσερις συνεχείς χρονιές, ενώ φέτος θα ανεβεί το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης η εικονογραφημένη έκδοσή του, με τίτλο ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ, καθώς επίσης το Θ' ΑΥΓΟ, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 2: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΤΑΠΑ», μαζί με το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ 2, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3: ΒΡΑΣΙΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΑΚΟΥ και τα: ΒΥΘΟΥΓΕΝΝΑ, ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΛΦΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΘΟΥΜΕΝΑ και ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΒΥΘΟΣΧΟΛΕΙΟ. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τον συγγραφέα μέσω των σελίδων του στο facebook, George Lebesis, και στο προσωπικό του ιστολόγιο (blog): georgelebesis.blogspot.gr

Στον Στέλιο, που βρήκε τον «κακό», στη Φανή, που όλο κάτι ωραίο ετοιμάζει,
στη Λορίνα μου, που είναι πάντα εκεί, στον Ορέστη, τον πρώτο Ανώηρω του
κόσμου, και στο πανέμορφο καλυβάκι που μας φιλοξένησε το καλοκαίρι του 2014.

Είναι δίπλα μας. Μπορεί να τους βλέπεις καθημερινά στο σχολείο. Μπορεί να είναι ακόμα και ο αδελφός ή η μικρή αδελφή σου.

Έχουν τόλμη, δύναμη, ηρωισμό και ανώτερες δυνάμεις. Σκοπός τους είναι να προστατεύουν χειτονιές, πόλεις και χωριά από κάθε κακό.

Εεε, δεν εννοώ αυτό το κακό. Εννοώ ΑΥΤΟ το κακό.

Αυτά τα παιδιά είναι οι ΑΝΩΗΡΩΣ και ζουν ανάμεσά μας.

Για να γίνεις Ανωήρως...

ΔΕ χρειάζεται να πληρώσεις ετήσια συνδρομή στο Ανωηρωικό Επιμελητήριο.

ΔΕ χρειάζεται να έχεις συγγενή πρώτου βαθμού που να υπήρξε Ανωήρως.

ΔΕ χρειάζεται να σε έχει κατοικήσει κελώνα σε ηλικία πέντε ετών.

Αντίθετα, χρειάζεται να πιστεύεις στο καλό και να αποφοιτήσεις από την © Ακαδημία Φαντασίας, όπου δεν επιτρέπονται άτομα άνω των 15 χρόνων.

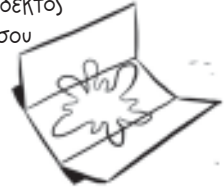

Πώς να φοιτήσεις στην © Ακαδημία Φαντασίας και να αποκτήσεις ανώτερες δυνάμεις σε 6 απλά βήματα:

1. Στέλνεις την αίτησή σου στην ακαδημία μια βροχερή μέρα.

2. Λαμβάνεις από τον βουκελλάριο της Αργυρής Συντροφιάς που σε επέλεξε την έγκριση της μπλε σταχόνας. Αυτό σημαίνει ότι έγινες δεκτός και ότι το κρεβάτι σου ενώθηκε με την ακαδημία.

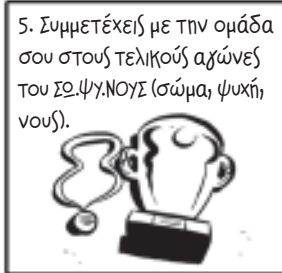
3. Παρακολουθείς όλα τα μαθήματα της © Ακαδημίας Φαντασίας:

4. Μπαίνεις στην τριάδα δράσης βάσει γεωγραφικού προσδιορισμού.

5. Συμμετέχεις με την ομάδα σου στους τελικούς αγώνες του ΣΩ.ΨΥ.ΝΟΥΣ (σώμα, ψυχή, νους).

6. Παίρνεις το πτυχίο της © Ακαδημίας Φαντασίας και γίνεσαι Ανωήρωας.

Και μην ξεχνάς!

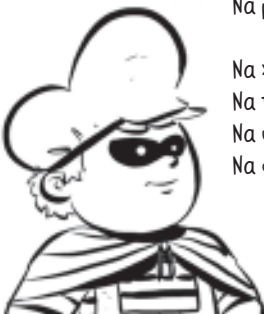
Να μην αποκαλύψεις ποτέ την ταυτότητα και τον εξοπλισμό των Ανωηρώων.

Να χρησιμοποιείς πάντα το μυαλό σου.

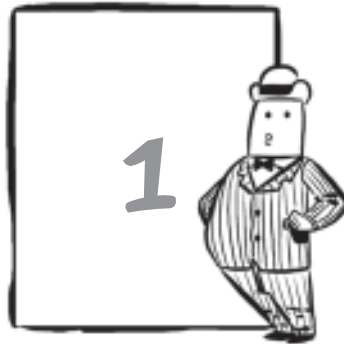
Να πλένεις την υπερυπέροχη στολή σου.

Να υπερασπίζεσαι το δίκαιο και το καλό.

Να φοράς χοντρές κάλτσες όταν κάνει παχυνιά.

Με ανθρωπικούς χαιρετισμούς,

«Τελικά, όπως μου έλεγε η θεία Σαββούλα, τα πράγματα στη ζωή δεν έχουν φτιαχτεί με απόλυτη σοφία. Γιατί δεν υπάρχει μια ενδιάμεση μέρα που να ενώνει την Κυριακή με τη Δευτέρα, ώστε να διευκολύνεται η μετάβαση απ' τη χαλάρωση και το κουζούρι στο πρωινό ξύπνημα και στα μαθήματα; Είναι τελείως τρελό και άδικο!» φώναζε η Αριστέα απ' το θρανίο της. «Θα πρέπει να εισηγηθούμε στην παγκόσμια αρμόδια αρχή να δημιουργηθεί μια προ-Δευτέρα· έτσι θα μπαίνουμε ομαλά στο ασφυκτικό πρόγραμμα των καθημερινών δραστηριοτήτων μας».

Η Αριστέα ήταν πραγματικά εκτός εαυτού με τούτη την κοσμική αδικία και υπερασπιζόταν σθεναρά το επιχείρημά της στην καθηγήτριά τους, την κυρία Ζωζώ Μπιχλιμπίδη, η οποία έκανε τα αδύνατα δυνατά για να μη χασμουριούνται οι μαθητές της την ώρα του μα-

θήματος. Όσοι δεν κοιμούνταν ή δε ζωγράφιζαν στο θρανίο δράκους ή δεν πετούσαν αλμυρά μωξομπαλάκια στον διπλανό τους, την παρακολουθούσαν με προσοχή. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Ίωνας άκουγε –ήθελε δεν ήθελε–, γιατί εκτός του ότι καθόταν ακριβώς μπροστά απ’ την έδρα της κυρίας Μπιχλιμπίδη, διπλάνος του ήταν ο Πλάτωνα, ο οποίος ροχάλιζε σαν τρακτέρ και δεν τον άφηνε ποτέ να βυθιστεί στις σκέψεις του με την ησυχία του.

Η κυρία Μπιχλιμπίδη ήταν ενθουσιασμένη με την είδηση ότι το δίκτυο ύδρευσης ήταν έτοιμο, άλλα μάταια προσπαθούσε να πείσει τα παιδιά για τη σπου-

δαιότητά του. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο νησί μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν το δίκτυο ύδρευσης, λόγω της απουσίας φράγματος και της συνολικότερης αδυναμίας εκμετάλλευσης του ποταμού Κοιλιάρη. Τώρα, όμως, η εταιρεία *Ευάγγελος Βοιβόδας Α.Ε.* είχε χρηματοδοτήσει την κατασκευή του φράγματος και όλου του δικτύου ύδρευσης, βάζοντας ένα μεγάλο τέλος στα υδροφόρα πλοία που κάθε μέρα γέμιζαν τις σκουριασμένες δεξαμενές του νησιού.

Τα εγκαίνια θα λάμβαναν χώρα σε δυο μέρες και όλο το νησί βρισκόταν στο πόδι για να βοηθήσει στις ετοιμασίες. Ο ειδικός τελετάρχης-σκηνοθέτης που είχε έρθει απ' τη γαλλική Γραβιέρα, ο μεσιέ Μαυρίκιος Τουμποφλό, τα ήθελε όλα στην εντέλεια, σε τάξη και σε απόλυτη πειθαρχία, ώστε να οργανώσει εγκαίνια διεθνών προδιαγραφών. Για να αποφύγει τα παρατράγουδα, όπως

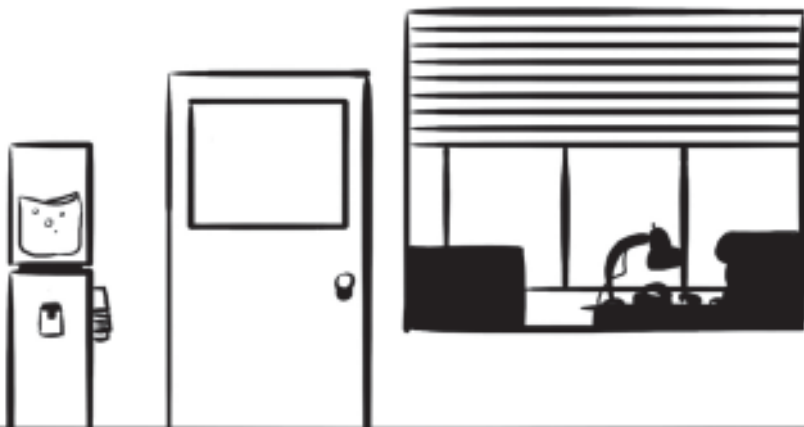
ο ίδιος ισχυριζόταν, είχε ζητήσει απ' την τοπική αστυνομία να φέρει στο νησί τους παγκοσμίου φήμης θαρραλέους Ανωήρωες.

Οι Ανωήρωες, όπως όλοι ξέρουν, είναι παιδιά με ανώτερες δυνάμεις, που έχουν αποφοιτήσει με άριστα από την © Ακαδημία Φαντασίας και ζουν ανάμεσά μας, διατηρώντας μυστική την ταυτότητά τους. Διαφέρουν από τους υπερήρωες και τους απανταχού μασκοφόρους της Γης, μια και δεν έχουν μαγικές ή εξωγήινες ικανότητες, ούτε έχουν πέσει από κάποιο μακρινό γαλαξία. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι έχουν καλλιέργησει και τελειοποιήσει ότι δίνει η ανθρωπίνη φύση απλόχερα σε όλους, όπως, για παράδειγμα, τη φαντασία, τη λογική και τη φυσική κατάσταση. Για να το πετύχουν, παρακολούθησαν –πάντα μυστικά– μαθήματα ηθικής, φαντασίας, φιλοσοφίας, γεωμετρίας, κατασκευών, μουσικής, τεχνολογίας, μικρο-μαγειρικής και φυσικής αγω-

«Κοίτα τη δουλειά σου, ποταπό όργανο. Αν χρειαστεί, θα εμφανιστούν από μόνοι τους, όπως κάνουν πάντα· δε θα χρειαστεί, όμως, αφού είμαι εγώ εδώ!»

γής, ενώ η επιλογή τους έγινε με απόλυτη μυστικότητα απ' τους σοφούς γέροντες της ακαδημίας με το πείραμα της μπλε σταγόνας. Εστιάζουν κυρίως στη δύναμη του νου και στο κατά πόσο η εκέψη, η γνώση και η ηθική μπορούν να λειτουργήσουν ως ανώτερες δυνάμεις για τον άνθρωπο. Ωστόσο, η καλή φυσική κατάσταση και οι τεχνολογικές εφευρέσεις είναι απαραίτητες στους Ανωήρωες, οι οποίοι, αναλαμβάνοντας ομαδικά μια περιοχική δράσης, προστατεύουν τον κόσμο απ' το κακό και την αδικία. Δεν μπορούν όλοι να γίνουν Ανωήρωες, ωστόσο όλοι έχουν την ευκαιρία να το προσπαθήσουν φοιτώντας στην © Ακαδημία Φαντασίας. Όταν ολοκληρώνουν τις σπουδές, τα παιδιά που αριστεύουν παίρνουν τον τίτλο και τις ευδύνες που τον συνοδεύουν. Έτσι, κάθε πόλη και κάθε χωριό ίσως έχει, χωρίς να είναι γνωστό, τους δικούς τους Ανωήρωες!

Η αστυνομία, βέβαια, δεν ήξερε πώς να τους ειδοποιήσει, μια και η ταυτότητά τους παρέμενε επτασφράγιστο μυστικό παρά το σημαντικό έργο που είχαν επιτελέσει τις τελευταίες δεκαετίες ενάντια στην αδικία και στο έγκλημα.

Ένα συμπαγές χαρτί σε σχήμα πεπονιού εκσφενδονίστηκε απ' τα χέρια του Τόμπι, του αρχηγού της συμμορίας των Βλακέντιων Αρεστών, και προσγειώθηκε στο κεφάλι του Ίωνα, που προσπαθούσε να ακούσει για τα εγκαίνια του φράγματος.

«Καζάν ντιπί, εκλέρ, σεκέρ παρέ, πτι φουρ, μακαρόν», ούρλιαξε ο Ίωνας που είχε το σύνδρομο της τρούφας

(σύνδρομο στο οποίο ο ασθενής όταν είναι πολύ αγχωμένος ονοματίζει γλυκά και άλλες λιχουδιές).

Οι Βλακέντιοι Αρεστοί, όπως τους αποκαλούσαν όλα τα παιδιά –τα περισσότερα πίσω από την πλάτη τους, εκτός από μερικά θαρραλέα–, ήταν ό,τι πιο σιχαμερό και αηδιαστικό θα μπορούσε να υπάρξει σε παρέα παιδιών από την εποχή της Χορευτικής Πανούκλας*. Δύο αγόρια και ένα κορίτσι, με μυαλό κουκούτσι και δίχως ίχνος χιούμορ, έκαναν τα πάντα για να γίνονται κάθε μέρα και πιο αντιπαθητικοί. Δημιουργούσαν διαρκώς φασαρίες από ασήμαντες αφορμές και

---

* Τον Μεσαίωνα, σε μια πόλη της Γαλλίας, οι κάτοικοι –ο ένας μετά τον άλλον– άρχισαν να χορεύουν δίχως σταματημό. Σε έναν μήνα πάνω από 400 άνθρωποι είχαν δημιουργήσει ένα γαϊτανάκι χορού, που τους οδηγούσε στον θάνατο. (Σ.τ.Ε.)

έριχναν ταπεινωτικές φάπες σε όποιον δεν τους έκανε τα χατίρια. Την περασμένη Παρασκευή, για παράδειγμα, ο μικρός Σάββας είχε φέρει για κολατσιό ένα σάντουιτς με διπλό τυρί και μαγιονέζα – μόνο τυρί και μαγιονέζα, όχι ζαμπόν. Αυτό ήταν αρκετό για να κάνει έξαλλο τον πιο λαίμαργο Βλακέντιο, τον Αναγούλα. Με το γνωστό ύφος του –που μόνο ευγενικό δεν το λες– ανάγκασε τον μικρό Σάββα να δανειστεί ζαμπόν από έναν άλλον συμμαθητή του, ο οποίος όχι μόνο του έδωσε το ζαμπόν του, αλλά του χάρισε επίσης δύο

ΠΑΘΗΜΕΝΕΣ ΜΠΑΜΙΕΣ

πίκλες και ένα κουρκουμπίνι. Οι μόνοι που αντιστέκονταν και δεν υπέκυπταν στις χαζομάρες και στους εκφοβισμούς τους ήταν τρεις φίλοι –ο Ίωνας, η Αριστέα και ο Πλάτωνας–, που οι Βλακέντιοι, υποτιμητικά, τους αποκαλούσαν Πατημένες Μπάμιες.

«Είστε με τα καλά σας, Βλακέντιοι; Αυτό ήταν ύπουλο χτύπημα!» πετάχτηκε η Αριστέα παίρνοντας το μέρος του φίλου της.

«Οι Πατημένες Μπάμιες φοβούνται σαν ξεπουπουλιασμένες κότες και κρύβονται σαν τυφλοπόντικες», χλεύασαν ο Αναγούλας με τη Μήτση (το θηλυκό μέλος της παρέας), αγνοώντας παντελώς την παρουσία της καθηγήτριάς τους στην τάξη.

«Κι εσύ, Αναγούλα, περπατάς και κλάνεις! Σε έχω ακούσει να το κάνεις πολλές φορές!» ανταπάντησε θυμωμένη η Αριστέα.

Τη στιγμή εκείνη, ο Αναγούλας θα προτιμούσε να τον κατασπάραζαν σκαραβαίοι παρά να μάθουν όλοι τις βρομερές του συνήθειες – τόσο πολύ ντράπηκε.

«Σταματήστε αμέσως! Βλακέντιοι και Μπάμιες, εδώ είναι αίθουσα διδασκαλίας, όχι πεδίο μάχης», τσίριξε η κυρία Ζωζώ χτυπώντας δυνατά το χέρι της στην έδρα, θέλοντας να δώσει τέλος στην κόντρα των δύο ομά-

δων, η οποία είχε ξεκινήσει από τα πρώτα προσχολικά τους βήματα.

Η κόντρα ανάμεσα στους Βλακέντιους και στις Μπάμιες, ωστόσο, δεν είχε σταματημό. Με κάθε ευκαιρία οι Βλακέντιοι προκαλούσαν τους τρεις φίλους, τον Ίωνα, τον Πλάτωνα και την Αριστέα, αποκαλώντας τους Πατημένες Μπάμιες. Κανείς στο σχολείο δεν μπορούσε να θυμηθεί πώς ακριβώς είχε ξεκινήσει αυτή η διαμάχη. Τις περισσότερες φορές, βέβαια, η επίδειξη δύναμης ξεκινά από εκείνους που νιώθουν μειονεκτικά ή που είναι λιγότερο έξυπνοι από τους άλλους. Αυτό συνέβαινε με τους Βλακέντιους, που τα έβαζαν με όλους και με όλα χωρίς κανέναν λόγο.

«Ποιος; Τι; Δεν ήμουν εγώ! Μόνος του έπεσε σας λέω! Μόνος του!» άρχισε να φωνάζει ο Πλάτωνα, που ξύπνησε απότομα από τον βαθύ σχολικό ύπνο του. Ολόκληρη η τάξη ξεκαρδίστηκε στα γέλια, εκτός από τον Ίωνα και την Αριστέα που ήθελαν να προστατέψουν τον καλό τους φίλο.

Η κυρία Ζωζώ, προσπαθώντας απεγνωσμένα να βάλει τάξη μέσα στην άτακτη τάξη της, ζήτησε από τον Πλάτωνα με αυστηρό και έντονο τόνο να σηκωθεί στον πίνακα.

«Αφού λοιπόν κοιμάσαι σε όλη τη διάρκεια του μα-

θήματος και δεν έχεις ακούσει τίποτα, πες μας τουλάχιστον τι όνειρο έβλεπες και πετάχτηκες έτσι απότομα».

Η κυρία Μπιχλιμπίδη, αναψοκοκκινισμένη και εμφανώς εκνευρισμένη, φώναζε και απ' το στόμα της πετάγονταν μικρά δασκαλίστικα σαλάκια, που έπεφταν, σαν φθινοπωρινή ψιχάλα, στο κεφάλι του Πλάτωνα. Εκείνος, αηδιασμένος από το λούσιμο της κυρίας Ζωζώς, είπε, χωρίς να το πολυσκεφτεί, την αλήθεια.

«Είδα έναν Συνεχόμενο να πνίγεται στο λιμάνι. Ήταν τόσο τρομακτικό!» της απάντησε αυθόρμητα.

«Δεν κατάλαβα; Είδες έναν συναχωμένο να πνίγεται;» ρώτησε η καθηγήτρια.

«Όχι συναχωμένο, κυρία. ΣΥ-ΝΕ-ΧΟ-ΜΕΝΟ», είπε συλλαβιστά.

«Αν ήταν απλώς συναχωμένος», του απάντησε, «τότε, δεν καταλαβαίνω, πού ήταν το τρομακτικό;»

Τα λόγια της δημιούργησαν πανικό, λες και μόλις είχε βγει ανακοίνωση ότι η περίοδος των εξετάσεων θα μεταφερόταν τον Αύγουστο. Ευτυχώς το κουδούνι, σαν από μηχανής θεός, χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, δίνοντας τέλος σε ό,τι σοβαρό ή αστείο είχε ειπωθεί λίγο πριν. Το διάλειμμα είναι πάντα μια καλή ευκαιρία για να ξεχαστούν τα περασμένα και να γεννηθούν τα επόμενα. Τα παιδιά βγήκαν τρέχοντας από την τάξη, λες και βρίσκονταν σε αγώνα δρόμου μετ' εμποδίων, και όρμησαν προς το κυλικείο του κυρίου Κανέλου, απ' όπου αναδινόταν ένα προκλητικό και βασανιστικό άρωμα φρεσκοψημένων ντόνατ με γέμιση μαρμελάδα αγριοστάφυλο.

Με αφορμή τα εγκαίνια του φράγματος,
που θα επιτρέψει τη χρήση πόσιμου νερού
στο νησί των Καικαλάδων, ο πανούργος
Μέγιστος Μπεζ καταστρώνει ένα ύπουλο σχέδιο
για να εφαρμόσει τη νέα του ανακάλυψη.

Με τη συσκευή της Υπεργεωμετρικής Κατανομής
της Διοφωσφορικής Νευραβουλίνης, προσδοκά
να αποκτήσει τον έλεγχο των ανδρώπων.

Οι τρεις Ανώηρες της περιοχής, ο Πλάτωνας,
η Αριστέα και ο Ίωνας, μπλέκουν σε μια απίστευτη
περιπέτεια με σκοπό τη διάσωση των κατοίκων του
νησιού αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας.

*Μια ξεκαρδιστική και ανατρεπτική ιστορία
για παιδιά που λατρεύουν την περιπέτεια
και δεν το βάζουν κάτω με τίποτα!*

ΑΠΟ 9 ΕΤΩΝ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΒΙΒΛΙΟΦ. 14995

ΕΣΕΙΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΑ Σ' ΕΠΑΦΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι Ανώηρες και το γιγαντιαίο Σακλαμάρι**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Καμπάδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΛΗΣ ΑΝΩΗΡΩΩΝ: Madame Shou Shou
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Γιώργος Δ. Λεμπέσης, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015, 4.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1196-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1205-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Μουσική Βιομηχανία, καθώς και Διοίκηση Πολιτιστικών Μονάδων. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε ως μουσικός παραγωγός σε γνωστό ραδιοφωνικό σταθμό της Αθήνας. Από το 2003 έως το 2011 εργάστηκε ως διευθυντής παραγωγής σε μεγάλη εταιρεία παραγωγής. Ορόσημο στην καριέρα του αποτέλεσε η δημιουργία του πρώτου παιδικού φεστιβάλ στην Ελλάδα (Town for Kids, 2008 & 2009). Το 2010, ένα ακυκλοφόρητο διήγημά του, με τίτλο 4 ΣΕΛΙΔΕΣ, απέσπασε το βραβείο πρωτότυπης ιστορίας και κοινού στο 5ο Φεστιβάλ Παραμυθιών που διοργάνωσε το Μικρό Πολυτεχνείο, ενώ το 2011 ο μονόλογος ΠΡΩΤΗ ΠΤΗΣΗ βραβεύτηκε στο Pocket Theatre Festival. Τον Μάιο του 2011 δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Gold Producta Handling. Το μυθιστόρημά του ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ ανέβηκε στο θέατρο για τέσσερις συνεχείς χρονιές, ενώ φέτος θα ανεβεί το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης η εικονογραφημένη έκδοσή του, με τίτλο ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ, καθώς επίσης το Θ' ΑΥΓΟ, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 2: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΤΑΠΑ», μαζί με το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ 2, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3: ΒΡΑΣΙΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΑΚΟΥ και τα: ΒΥΘΟΥΓΕΝΝΑ, ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΛΦΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΘΟΥΜΕΝΑ και ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΒΥΘΟΣΧΟΛΕΙΟ. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τον συγγραφέα μέσω των σελίδων του στο facebook, George Lebesis, και στο προσωπικό του ιστολόγιο (blog): georgelebesis.blogspot.gr

Στον Στέλιο, που βρήκε τον «κακό», στη Φανή, που όλο κάτι ωραίο ετοιμάζει,
στη Λορίνα μου, που είναι πάντα εκεί, στον Ορέστη, τον πρώτο Ανώηρω του
κόσμου, και στο πανέμορφο καλυβάκι που μας φιλοξένησε το καλοκαίρι του 2014.

Είναι δίπλα μας. Μπορεί να τους βλέπεις καθημερινά στο σχολείο. Μπορεί να είναι ακόμα και ο αδελφός ή η μικρή αδελφή σου.

Έχουν τόλμη, δύναμη, ηρωισμό και ανώτερες δυνάμεις. Σκοπός τους είναι να προστατεύουν χειτονιές, πόλεις και χωριά από κάθε κακό.

Εεε, δεν εννοώ αυτό το κακό. Εννοώ ΑΥΤΟ το κακό.

Αυτά τα παιδιά είναι οι ΑΝΩΗΡΩΣ και ζουν ανάμεσά μας.

Για να γίνεις Ανωήρως...

ΔΕ χρειάζεται να πληρώσεις ετήσια συνδρομή στο Ανωηρωικό Επιμελητήριο.

ΔΕ χρειάζεται να έχεις συγγενή πρώτου βαθμού που να υπήρξε Ανωήρως.

ΔΕ χρειάζεται να σε έχει κατουρήσει κελώνα σε ηλικία πέντε ετών.

Αντίθετα, χρειάζεται να πιστεύεις στο καλό και να αποφοιτήσεις από την © Ακαδημία Φαντασίας, όπου δεν επιτρέπονται άτομα άνω των 15 χρόνων.

Πώς να φοιτήσεις στην © Ακαδημία Φαντασίας και να αποκτήσεις ανώτερες δυνάμεις σε 6 απλά βήματα:

1. Στέλνεις την αίτησή σου στην ακαδημία μια βροχερή μέρα.

2. Λαμβάνεις από τον βουκελλάριο της Αργυρής Συντροφιάς που σε επέλεξε την έγκριση της μπλε σταχόνας. Αυτό σημαίνει ότι έγινες δεκτός και ότι το κρεβάτι σου ενώθηκε με την ακαδημία.

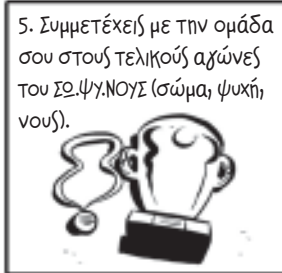
3. Παρακολουθείς όλα τα μαθήματα της © Ακαδημίας Φαντασίας:

4. Μπαίνεις στην τριάδα δράσης βάσει γεωγραφικού προσδιορισμού.

5. Συμμετέχεις με την ομάδα σου στους τελικούς αγώνες του ΣΩ.ΨΥ.ΝΟΥΣ (σώμα, ψυχή, νους).

6. Παίρνεις το πτυχίο της © Ακαδημίας Φαντασίας και γίνεσαι Ανωήρωας.

Και μην ξεχνάς!

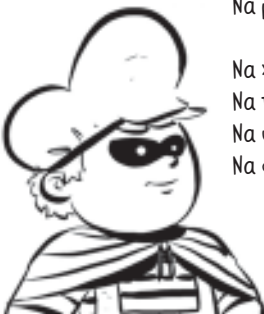
Να μην αποκαλύψεις ποτέ την ταυτότητα και τον εξοπλισμό των Ανωηρώων.

Να χρησιμοποιείς πάντα το μυαλό σου.

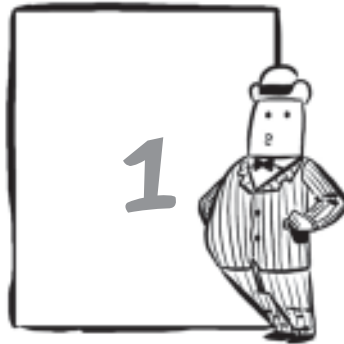
Να πλένεις την υπερυπέροχη στολή σου.

Να υπερασπίζεσαι το δίκαιο και το καλό.

Να φοράς χοντρές κάλτσες όταν κάνει παχυνιά.

Με ανθρωπικούς χαιρετισμούς,

«Τελικά, όπως μου έλεγε η θεία Σαββούλα, τα πράγματα στη ζωή δεν έχουν φτιαχτεί με απόλυτη σοφία. Γιατί δεν υπάρχει μια ενδιάμεση μέρα που να ενώνει την Κυριακή με τη Δευτέρα, ώστε να διευκολύνεται η μετάβαση απ' τη χαλάρωση και το κουζούρι στο πρωινό ξύπνημα και στα μαθήματα; Είναι τελείως τρελό και άδικο!» φώναζε η Αριστέα απ' το θρανίο της. «Θα πρέπει να εισηγηθούμε στην παγκόσμια αρμόδια αρχή να δημιουργηθεί μια προ-Δευτέρα· έτσι θα μπαίνουμε ομαλά στο ασφυκτικό πρόγραμμα των καθημερινών δραστηριοτήτων μας».

Η Αριστέα ήταν πραγματικά εκτός εαυτού με τούτη την κοσμική αδικία και υπερασπιζόταν σθεναρά το επιχείρημά της στην καθηγήτριά τους, την κυρία Ζωζώ Μπιχλιμπίδη, η οποία έκανε τα αδύνατα δυνατά για να μη χασμουριούνται οι μαθητές της την ώρα του μα-

θήματος. Όσοι δεν κοιμούνταν ή δε ζωγράφιζαν στο θρανίο δράκους ή δεν πετούσαν αλμυρά μωξοπαλάκια στον διπλανό τους, την παρακολουθούσαν με προσοχή. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Ίωνας άκουγε –ήθελε δεν ήθελε–, γιατί εκτός του ότι καθόταν ακριβώς μπροστά απ’ την έδρα της κυρίας Μπιχλιμπίδη, διπλάνος του ήταν ο Πλάτωνα, ο οποίος ροχάλιζε σαν τρακτέρ και δεν τον άφηνε ποτέ να βυθιστεί στις σκέψεις του με την ησυχία του.

Η κυρία Μπιχλιμπίδη ήταν ενθουσιασμένη με την είδηση ότι το δίκτυο ύδρευσης ήταν έτοιμο, άλλα μάταια προσπαθούσε να πείσει τα παιδιά για τη σπου-

δαιότητά του. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο νησί μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν το δίκτυο ύδρευσης, λόγω της απουσίας φράγματος και της συνολικότερης αδυναμίας εκμετάλλευσης του ποταμού Κοιλιάρη. Τώρα, όμως, η εταιρεία *Ευάγγελος Βοιβόδας Α.Ε.* είχε χρηματοδοτήσει την κατασκευή του φράγματος και όλου του δικτύου ύδρευσης, βάζοντας ένα μεγάλο τέλος στα υδροφόρα πλοία που κάθε μέρα γέμιζαν τις σκουριασμένες δεξαμενές του νησιού.

Τα εγκαίνια θα λάμβαναν χώρα σε δυο μέρες και όλο το νησί βρισκόταν στο πόδι για να βοηθήσει στις ετοιμασίες. Ο ειδικός τελετάρχης-σκηνοθέτης που είχε έρθει απ' τη γαλλική Γραβιέρα, ο μεσιέ Μαυρίκιος Τουμποφλό, τα ήθελε όλα στην εντέλεια, σε τάξη και σε απόλυτη πειθαρχία, ώστε να οργανώσει εγκαίνια διεθνών προδιαγραφών. Για να αποφύγει τα παρατράγουδα, όπως

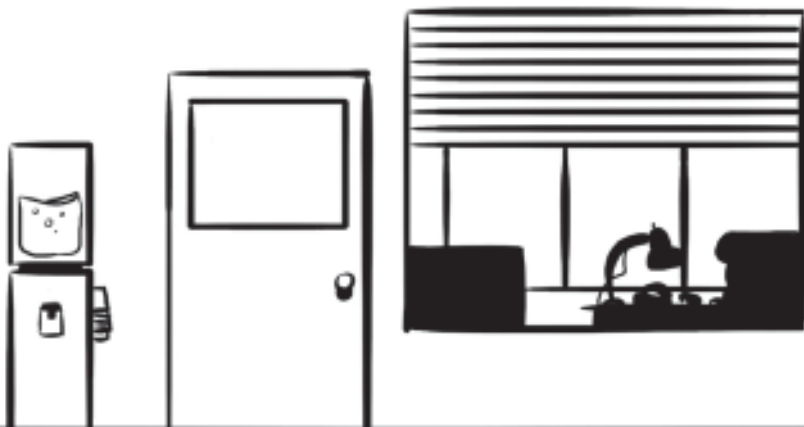
ο ίδιος ισχυριζόταν, είχε ζητήσει απ' την τοπική αστυνομία να φέρει στο νησί τους παγκοσμίου φήμης θαρραλέους Ανωήρωες.

Οι Ανωήρωες, όπως όλοι ξέρουν, είναι παιδιά με ανώτερες δυνάμεις, που έχουν αποφοιτήσει με άριστα από την © Ακαδημία Φαντασίας και ζουν ανάμεσά μας, διατηρώντας μυστική την ταυτότητά τους. Διαφέρουν από τους υπερήρωες και τους απανταχού μασκοφόρους της Της, μια και δεν έχουν μαγικές ή εξωγήινες ικανότητες, ούτε έχουν πέσει από κάποιο μακρινό γαλαξία. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι έχουν καλλιέργησει και τελειοποιήσει ότι δίνει η ανθρωπίνη φύση απλόχερα σε όλους, όπως, για παράδειγμα, τη φαντασία, τη λογική και τη φυσική κατάσταση. Για να το πετύχουν, παρακολούθησαν –πάντα μυστικά– μαθήματα ηθικής, φαντασίας, φιλοσοφίας, γεωμετρίας, κατασκευών, μουσικής, τεχνολογίας, μικρο-μαγειρικής και φυσικής αγω-

«Κοίτα τη δουλειά σου, ποταπό όργανο. Αν χρειαστεί, θα εμφανιστούν από μόνοι τους, όπως κάνουν πάντα· δε θα χρειαστεί, όμως, αφού είμαι εγώ εδώ!»

γής, ενώ η επιλογή τους έγινε με απόλυτη μυστικότητα απ' τους σοφούς γέροντες της ακαδημίας με το πείραμα της μπλε σταγόνας. Εστιάζουν κυρίως στη δύναμη του νου και στο κατά πόσο η εκέψη, η γνώση και η ηθική μπορούν να λειτουργήσουν ως ανώτερες δυνάμεις για τον άνθρωπο. Ωστόσο, η καλή φυσική κατάσταση και οι τεχνολογικές εφευρέσεις είναι απαραίτητες στους Ανωήρωες, οι οποίοι, αναλαμβάνοντας ομαδικά μια περιοχική δράσης, προστατεύουν τον κόσμο απ' το κακό και την αδικία. Δεν μπορούν όλοι να γίνουν Ανωήρωες, ωστόσο όλοι έχουν την ευκαιρία να το προσπαθήσουν φοιτώντας στην © Ακαδημία Φαντασίας. Όταν ολοκληρώνουν τις σπουδές, τα παιδιά που αριστεύουν παίρνουν τον τίτλο και τις ευδύνες που τον συνοδεύουν. Έτσι, κάθε πόλη και κάθε χωριό ίσως έχει, χωρίς να είναι γνωστό, τους δικούς τους Ανωήρωες!

Η αστυνομία, βέβαια, δεν ήξερε πώς να τους ειδοποιήσει, μια και η ταυτότητά τους παρέμενε επτασφράγιστο μυστικό παρά το σημαντικό έργο που είχαν επιτελέσει τις τελευταίες δεκαετίες ενάντια στην αδικία και στο έγκλημα.

Ένα συμπαγές χαρτί σε σχήμα πεπονιού εκσφενδονίστηκε απ' τα χέρια του Τόμπι, του αρχηγού της συμμορίας των Βλακέντιων Αρεστών, και προσγειώθηκε στο κεφάλι του Ίωνα, που προσπαθούσε να ακούσει για τα εγκαίνια του φράγματος.

«Καζάν ντιπί, εκλέρ, σεκέρ παρέ, πτι φουρ, μακαρόν», ούρλιαξε ο Ίωνας που είχε το σύνδρομο της τρούφας

(σύνδρομο στο οποίο ο ασθενής όταν είναι πολύ αγχωμένος ονοματίζει γλυκά και άλλες λιχουδιές).

Οι Βλακέντιοι Αρεστοί, όπως τους αποκαλούσαν όλα τα παιδιά –τα περισσότερα πίσω από την πλάτη τους, εκτός από μερικά θαρραλέα–, ήταν ό,τι πιο σιχαμερό και αηδιαστικό θα μπορούσε να υπάρξει σε παρέα παιδιών από την εποχή της Χορευτικής Πανούκλας*. Δύο αγόρια και ένα κορίτσι, με μυαλό κουκούτσι και δίχως ίχνος χιούμορ, έκαναν τα πάντα για να γίνονται κάθε μέρα και πιο αντιπαθητικοί. Δημιουργούσαν διαρκώς φασαρίες από ασήμαντες αφορμές και

---

* Τον Μεσαίωνα, σε μια πόλη της Γαλλίας, οι κάτοικοι –ο ένας μετά τον άλλον– άρχισαν να χορεύουν δίχως σταματημό. Σε έναν μήνα πάνω από 400 άνθρωποι είχαν δημιουργήσει ένα γαϊτανάκι χορού, που τους οδηγούσε στον θάνατο. (Σ.τ.Ε.)

έριχναν ταπεινωτικές φάπες σε όποιον δεν τους έκανε τα χατίρια. Την περασμένη Παρασκευή, για παράδειγμα, ο μικρός Σάββας είχε φέρει για κολατσιό ένα σάντουιτς με διπλό τυρί και μαγιονέζα – μόνο τυρί και μαγιονέζα, όχι ζαμπόν. Αυτό ήταν αρκετό για να κάνει έξαλλο τον πιο λαίμαργο Βλακέντιο, τον Αναγούλα. Με το γνωστό ύφος του –που μόνο ευγενικό δεν το λες– ανάγκασε τον μικρό Σάββα να δανειστεί ζαμπόν από έναν άλλον συμμαθητή του, ο οποίος όχι μόνο του έδωσε το ζαμπόν του, αλλά του χάρισε επίσης δύο

ΠΑΘΗΜΕΝΕΣ ΜΠΑΜΙΕΣ

πίκλες και ένα κουρκουμπίνι. Οι μόνοι που αντιστέκονταν και δεν υπέκυπταν στις χαζομάρες και στους εκφοβισμούς τους ήταν τρεις φίλοι –ο Ίωνας, η Αριστέα και ο Πλάτωνας–, που οι Βλακέντιοι, υποτιμητικά, τους αποκαλούσαν Πατημένες Μπάμιες.

«Είστε με τα καλά σας, Βλακέντιοι; Αυτό ήταν ύπουλο χτύπημα!» πετάχτηκε η Αριστέα παίρνοντας το μέρος του φίλου της.

«Οι Πατημένες Μπάμιες φοβούνται σαν ξεπουπουλιασμένες κότες και κρύβονται σαν τυφλοπόντικες», χλεύασαν ο Αναγούλας με τη Μήτση (το θηλυκό μέλος της παρέας), αγνοώντας παντελώς την παρουσία της καθηγήτριάς τους στην τάξη.

«Κι εσύ, Αναγούλα, περπατάς και κλάνεις! Σε έχω ακούσει να το κάνεις πολλές φορές!» ανταπάντησε θυμωμένη η Αριστέα.

Τη στιγμή εκείνη, ο Αναγούλας θα προτιμούσε να τον κατασπάραζαν σκαραβαίοι παρά να μάθουν όλοι τις βρομερές του συνήθειες – τόσο πολύ ντράπηκε.

«Σταματήστε αμέσως! Βλακέντιοι και Μπάμιες, εδώ είναι αίθουσα διδασκαλίας, όχι πεδίο μάχης», τσίριξε η κυρία Ζωζώ χτυπώντας δυνατά το χέρι της στην έδρα, θέλοντας να δώσει τέλος στην κόντρα των δύο ομά-

δων, η οποία είχε ξεκινήσει από τα πρώτα προσχολικά τους βήματα.

Η κόντρα ανάμεσα στους Βλακέντιους και στις Μπάμιες, ωστόσο, δεν είχε σταματημό. Με κάθε ευκαιρία οι Βλακέντιοι προκαλούσαν τους τρεις φίλους, τον Ίωνα, τον Πλάτωνα και την Αριστέα, αποκαλώντας τους Πατημένες Μπάμιες. Κανείς στο σχολείο δεν μπορούσε να θυμηθεί πώς ακριβώς είχε ξεκινήσει αυτή η διαμάχη. Τις περισσότερες φορές, βέβαια, η επίδειξη δύναμης ξεκινά από εκείνους που νιώθουν μειονεκτικά ή που είναι λιγότερο έξυπνοι από τους άλλους. Αυτό συνέβαινε με τους Βλακέντιους, που τα έβαζαν με όλους και με όλα χωρίς κανέναν λόγο.

«Ποιος; Τι; Δεν ήμουν εγώ! Μόνος του έπεσε σας λέω! Μόνος του!» άρχισε να φωνάζει ο Πλάτωνα, που ξύπνησε απότομα από τον βαθύ σχολικό ύπνο του. Ολόκληρη η τάξη ξεκαρδίστηκε στα γέλια, εκτός από τον Ίωνα και την Αριστέα που ήθελαν να προστατέψουν τον καλό τους φίλο.

Η κυρία Ζωζώ, προσπαθώντας απεγνωσμένα να βάλει τάξη μέσα στην άτακτη τάξη της, ζήτησε από τον Πλάτωνα με αυστηρό και έντονο τόνο να σηκωθεί στον πίνακα.

«Αφού λοιπόν κοιμάσαι σε όλη τη διάρκεια του μα-

θήματος και δεν έχεις ακούσει τίποτα, πες μας τουλάχιστον τι όνειρο έβλεπες και πετάχτηκες έτσι απότομα».

Η κυρία Μπιχλιμπίδη, αναψοκοκκινισμένη και εμφανώς εκνευρισμένη, φώναζε και απ' το στόμα της πετάγονταν μικρά δασκαλίστικα σαλάκια, που έπεφταν, σαν φθινοπωρινή ψιχάλα, στο κεφάλι του Πλάτωνα. Εκείνος, αηδιασμένος από το λούσιμο της κυρίας Ζωζώς, είπε, χωρίς να το πολυσκεφτεί, την αλήθεια.

«Είδα έναν Συνεχόμενο να πνίγεται στο λιμάνι. Ήταν τόσο τρομακτικό!» της απάντησε αυθόρμητα.

«Δεν κατάλαβα; Είδες έναν συναχωμένο να πνίγεται;» ρώτησε η καθηγήτρια.

«Όχι συναχωμένο, κυρία. ΣΥ-ΝΕ-ΧΟ-ΜΕΝΟ», είπε συλλαβιστά.

«Αν ήταν απλώς συναχωμένος», του απάντησε, «τότε, δεν καταλαβαίνω, πού ήταν το τρομακτικό;»

Τα λόγια της δημιούργησαν πανικό, λες και μόλις είχε βγει ανακοίνωση ότι η περίοδος των εξετάσεων θα μεταφερόταν τον Αύγουστο. Ευτυχώς το κουδούνι, σαν από μηχανής θεός, χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, δίνοντας τέλος σε ό,τι σοβαρό ή αστείο είχε ειπωθεί λίγο πριν. Το διάλειμμα είναι πάντα μια καλή ευκαιρία για να ξεχαστούν τα περασμένα και να γεννηθούν τα επόμενα. Τα παιδιά βγήκαν τρέχοντας από την τάξη, λες και βρίσκονταν σε αγώνα δρόμου μετ' εμποδίων, και όρμησαν προς το κυλικείο του κυρίου Κανέλου, απ' όπου αναδινόταν ένα προκλητικό και βασανιστικό άρωμα φρεσκοψημένων ντόνατ με γέμιση μαρμελάδα αγριοστάφυλο.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι Ανώηρες και το γιγαντιαίο Σακλαμάρι**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Καμπάδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΛΗΣ ΑΝΩΗΡΩΩΝ: Madame Shou Shou
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Γιώργος Δ. Λεμπέσης, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015, 4.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1196-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1205-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Μουσική Βιομηχανία, καθώς και Διοίκηση Πολιτιστικών Μονάδων. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε ως μουσικός παραγωγός σε γνωστό ραδιοφωνικό σταθμό της Αθήνας. Από το 2003 έως το 2011 εργάστηκε ως διευθυντής παραγωγής σε μεγάλη εταιρεία παραγωγής. Ορόσημο στην καριέρα του αποτέλεσε η δημιουργία του πρώτου παιδικού φεστιβάλ στην Ελλάδα (Town for Kids, 2008 & 2009). Το 2010, ένα ακυκλοφόρητο διήγημά του, με τίτλο 4 ΣΕΛΙΔΕΣ, απέσπασε το βραβείο πρωτότυπης ιστορίας και κοινού στο 5ο Φεστιβάλ Παραμυθιών που διοργάνωσε το Μικρό Πολυτεχνείο, ενώ το 2011 ο μονόλογος ΠΡΩΤΗ ΠΤΗΣΗ βραβεύτηκε στο Pocket Theatre Festival. Τον Μάιο του 2011 δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Gold Producta Handling. Το μυθιστόρημά του ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ ανέβηκε στο θέατρο για τέσσερις συνεχείς χρονιές, ενώ φέτος θα ανεβεί το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης η εικονογραφημένη έκδοσή του, με τίτλο ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ, καθώς επίσης το Θ' ΑΥΓΟ, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 2: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΤΑΠΑ», μαζί με το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ 2, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3: ΒΡΑΣΙΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΑΚΟΥ και τα: ΒΥΘΟΥΓΕΝΝΑ, ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΛΦΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΘΟΥΜΕΝΑ και ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΒΥΘΟΣΧΟΛΕΙΟ. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τον συγγραφέα μέσω των σελίδων του στο facebook, George Lebesis, και στο προσωπικό του ιστολόγιο (blog): georgelebesis.blogspot.gr

Στον Στέλιο, που βρήκε τον «κακό», στη Φανή, που όλο κάτι ωραίο ετοιμάζει,
στη Λορίνα μου, που είναι πάντα εκεί, στον Ορέστη, τον πρώτο Ανώηρω του
κόσμου, και στο πανέμορφο καλυβάκι που μας φιλοξένησε το καλοκαίρι του 2014.

Είναι δίπλα μας. Μπορεί να τους βλέπεις καθημερινά στο σχολείο. Μπορεί να είναι ακόμα και ο αδελφός ή η μικρή αδελφή σου.

Έχουν τόλμη, δύναμη, ηρωισμό και ανώτερες δυνάμεις. Σκοπός τους είναι να προστατεύουν χειτονιές, πόλεις και χωριά από κάθε κακό.

Εεε, δεν εννοώ αυτό το κακό. Εννοώ ΑΥΤΟ το κακό.

Αυτά τα παιδιά είναι οι ΑΝΩΗΡΩΣ και ζουν ανάμεσά μας.

Για να γίνεις Ανωήρως...

ΔΕ χρειάζεται να πληρώσεις ετήσια συνδρομή στο Ανωηρωικό Επιμελητήριο.

ΔΕ χρειάζεται να έχεις συγγενή πρώτου βαθμού που να υπήρξε Ανωήρως.

ΔΕ χρειάζεται να σε έχει κατοικήσει κελώνα σε ηλικία πέντε ετών.

Αντίθετα, χρειάζεται να πιστεύεις στο καλό και να αποφοιτήσεις από την © Ακαδημία Φαντασίας, όπου δεν επιτρέπονται άτομα άνω των 15 χρόνων.

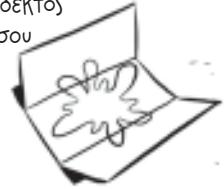

Πώς να φοιτήσεις στην © Ακαδημία Φαντασίας και να αποκτήσεις ανώτερες δυνάμεις σε 6 απλά βήματα:

1. Στέλνεις την αίτησή σου στην ακαδημία μια βροχερή μέρα.

2. Λαμβάνεις από τον βουκελλάριο της Αργυρής Συντροφιάς που σε επέλεξε την έγκριση της μπλε σταχόνας. Αυτό σημαίνει ότι έγινες δεκτός και ότι το κρεβάτι σου ενώθηκε με την ακαδημία.

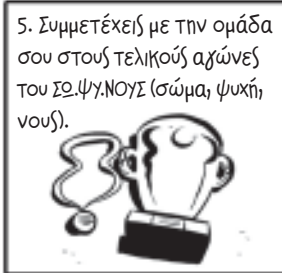
3. Παρακολουθείς όλα τα μαθήματα της © Ακαδημίας Φαντασίας:

4. Μπαίνεις στην τριάδα δράσης βάσει γεωγραφικού προσδιορισμού.

5. Συμμετέχεις με την ομάδα σου στους τελικούς αγώνες του ΣΩ.ΨΥ.ΝΟΥΣ (σώμα, ψυχή, νους).

6. Παίρνεις το πτυχίο της © Ακαδημίας Φαντασίας και γίνεσαι Ανωήρωας.

Και μην ξεχνάς!

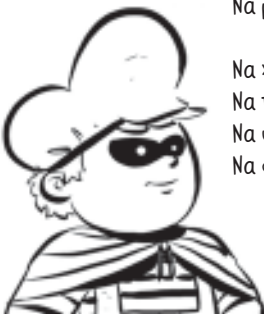
Να μην αποκαλύψεις ποτέ την ταυτότητα και τον εξοπλισμό των Ανωηρώων.

Να χρησιμοποιείς πάντα το μυαλό σου.

Να πλένεις την υπερυπέροχη στολή σου.

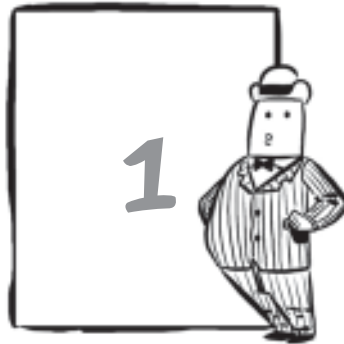
Να υπερασπίζεσαι το δίκαιο και το καλό.

Να φοράς κοντρές κάλτσες όταν κάνει παχωνιά.

Με ανθρωπικούς καιρетиμοούς,

«Τελικά, όπως μου έλεγε η θεία Σαββούλα, τα πράγματα στη ζωή δεν έχουν φτιαχτεί με απόλυτη σοφία. Γιατί δεν υπάρχει μια ενδιάμεση μέρα που να ενώνει την Κυριακή με τη Δευτέρα, ώστε να διευκολύνεται η μετάβαση απ' τη χαλάρωση και το κουζούρι στο πρωινό ξύπνημα και στα μαθήματα; Είναι τελείως τρελό και άδικο!» φώναζε η Αριστέα απ' το θρανίο της. «Θα πρέπει να εισηγηθούμε στην παγκόσμια αρμόδια αρχή να δημιουργηθεί μια προ-Δευτέρα· έτσι θα μπαίνουμε ομαλά στο ασφυκτικό πρόγραμμα των καθημερινών δραστηριοτήτων μας».

Η Αριστέα ήταν πραγματικά εκτός εαυτού με τούτη την κοσμική αδικία και υπερασπιζόταν σθεναρά το επιχείρημά της στην καθηγήτριά τους, την κυρία Ζωζώ Μπιχλιμπίδη, η οποία έκανε τα αδύνατα δυνατά για να μη χασμουριούνται οι μαθητές της την ώρα του μα-

θήματος. Όσοι δεν κοιμούνταν ή δε ζωγράφιζαν στο θρανίο δράκους ή δεν πετούσαν αλμυρά μωξομπαλάκια στον διπλανό τους, την παρακολουθούσαν με προσοχή. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Ίωνας άκουγε –ήθελε δεν ήθελε–, γιατί εκτός του ότι καθόταν ακριβώς μπροστά απ’ την έδρα της κυρίας Μπιχλιμπίδη, διπλάνος του ήταν ο Πλάτωνα, ο οποίος ροχάλιζε σαν τρακτέρ και δεν τον άφηνε ποτέ να βυθιστεί στις σκέψεις του με την ησυχία του.

Η κυρία Μπιχλιμπίδη ήταν ενθουσιασμένη με την είδηση ότι το δίκτυο ύδρευσης ήταν έτοιμο, άλλα μάταια προσπαθούσε να πείσει τα παιδιά για τη σπου-

δαιότητά του. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο νησί μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν το δίκτυο ύδρευσης, λόγω της απουσίας φράγματος και της συνολικότερης αδυναμίας εκμετάλλευσης του ποταμού Κοιλιάρη. Τώρα, όμως, η εταιρεία *Ευάγγελος Βοιβόδας Α.Ε.* είχε χρηματοδοτήσει την κατασκευή του φράγματος και όλου του δικτύου ύδρευσης, βάζοντας ένα μεγάλο τέλος στα υδροφόρα πλοία που κάθε μέρα γέμιζαν τις σκουριασμένες δεξαμενές του νησιού.

Τα εγκαίνια θα λάμβαναν χώρα σε δυο μέρες και όλο το νησί βρισκόταν στο πόδι για να βοηθήσει στις ετοιμασίες. Ο ειδικός τελετάρχης-σκηνοθέτης που είχε έρθει απ' τη γαλλική Γραβιέρα, ο μεσιέ Μαυρίκιος Τουμποφλό, τα ήθελε όλα στην εντέλεια, σε τάξη και σε απόλυτη πειθαρχία, ώστε να οργανώσει εγκαίνια διεθνών προδιαγραφών. Για να αποφύγει τα παρατράγουδα, όπως

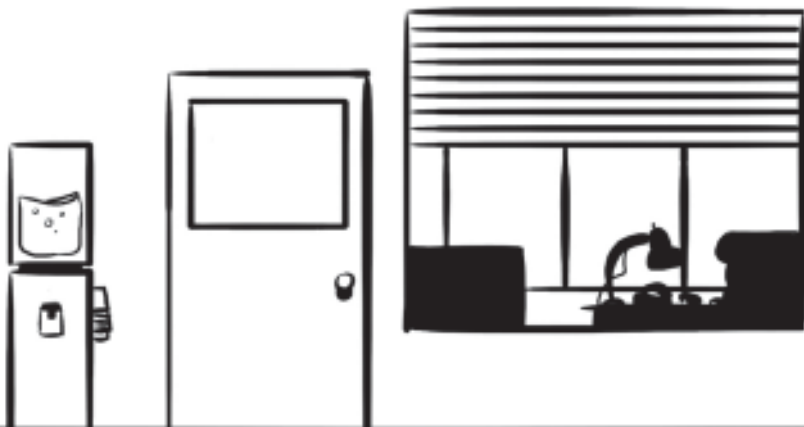
ο ίδιος ισχυριζόταν, είχε ζητήσει απ' την τοπική αστυνομία να φέρει στο νησί τους παγκοσμίου φήμης θαρραλέους Ανωήρωες.

Οι Ανωήρωες, όπως όλοι ξέρουν, είναι παιδιά με ανώτερες δυνάμεις, που έχουν αποφοιτήσει με άριστα από την © Ακαδημία Φαντασίας και ζουν ανάμεσά μας, διατηρώντας μυστική την ταυτότητά τους. Διαφέρουν από τους υπερήρωες και τους απανταχού μασκοφόρους της Της, μια και δεν έχουν μαγικές ή εξωγήινες ικανότητες, ούτε έχουν πέσει από κάποιο μακρινό γαλαξία. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι έχουν καλλιέργησει και τελειοποιήσει ότι δίνει η ανθρωπίνη φύση απλόχερα σε όλους, όπως, για παράδειγμα, τη φαντασία, τη λογική και τη φυσική κατάσταση. Για να το πετύχουν, παρακολούθησαν – πάντα μυστικά – μαθήματα ηθικής, φαντασίας, φιλοσοφίας, γεωμετρίας, κατασκευών, μουσικής, τεχνολογίας, μικρο-μαγειρικής και φυσικής αγω-

«Κοίτα τη δουλειά σου, ποταπό όργανο. Αν χρειαστεί, θα εμφανιστούν από μόνοι τους, όπως κάνουν πάντα· δε θα χρειαστεί, όμως, αφού είμαι εγώ εδώ!»

γής, ενώ η επιλογή τους έγινε με απόλυτη μυστικότητα απ' τους σοφούς γέροντες της ακαδημίας με το πείραμα της μπλε σταγόνας. Εστιάζουν κυρίως στη δύναμη του νου και στο κατά πόσο η εκέψη, η γνώση και η ηθική μπορούν να λειτουργήσουν ως ανώτερες δυνάμεις για τον άνθρωπο. Ωστόσο, η καλή φυσική κατάσταση και οι τεχνολογικές εφευρέσεις είναι απαραίτητες στους Ανωήρωες, οι οποίοι, αναλαμβάνοντας ομαδικά μια περιοχική δράσης, προστατεύουν τον κόσμο απ' το κακό και την αδικία. Δεν μπορούν όλοι να γίνουν Ανωήρωες, ωστόσο όλοι έχουν την ευκαιρία να το προσπαθήσουν φοιτώντας στην © Ακαδημία Φαντασίας. Όταν ολοκληρώνουν τις σπουδές, τα παιδιά που αριστεύουν παίρνουν τον τίτλο και τις ευδύνες που τον συνοδεύουν. Έτσι, κάθε πόλη και κάθε χωριό ίσως έχει, χωρίς να είναι γνωστό, τους δικούς τους Ανωήρωες!

Η αστυνομία, βέβαια, δεν ήξερε πώς να τους ειδοποιήσει, μια και η ταυτότητά τους παρέμενε επτασφράγιστο μυστικό παρά το σημαντικό έργο που είχαν επιτελέσει τις τελευταίες δεκαετίες ενάντια στην αδικία και στο έγκλημα.

Ένα συμπαγές χαρτί σε σχήμα πεπονιού εκσφενδονίστηκε απ' τα χέρια του Τόμπι, του αρχηγού της συμμορίας των Βλακέντιων Αρεστών, και προσγειώθηκε στο κεφάλι του Ίωνα, που προσπαθούσε να ακούσει για τα εγκαίνια του φράγματος.

«Καζάν ντιπί, εκλέρ, σεκέρ παρέ, πτι φουρ, μακαρόν», ούρλιαξε ο Ίωνας που είχε το σύνδρομο της τρούφας

(σύνδρομο στο οποίο ο ασθενής όταν είναι πολύ αγχωμένος ονοματίζει γλυκά και άλλες λιχουδιές).

Οι Βλακέντιοι Αρεστοί, όπως τους αποκαλούσαν όλα τα παιδιά –τα περισσότερα πίσω από την πλάτη τους, εκτός από μερικά θαρραλέα–, ήταν ό,τι πιο σιχαμερό και αηδιαστικό θα μπορούσε να υπάρξει σε παρέα παιδιών από την εποχή της Χορευτικής Πανούκλας*. Δύο αγόρια και ένα κορίτσι, με μυαλό κουκούτσι και δίχως ίχνος χιούμορ, έκαναν τα πάντα για να γίνονται κάθε μέρα και πιο αντιπαθητικοί. Δημιουργούσαν διαρκώς φασαρίες από ασήμαντες αφορμές και

---

* Τον Μεσαίωνα, σε μια πόλη της Γαλλίας, οι κάτοικοι –ο ένας μετά τον άλλον– άρχισαν να χορεύουν δίχως σταματημό. Σε έναν μήνα πάνω από 400 άνθρωποι είχαν δημιουργήσει ένα γαϊτανάκι χορού, που τους οδηγούσε στον θάνατο. (Σ.τ.Ε.)

έριχναν ταπεινωτικές φάπες σε όποιον δεν τους έκανε τα χατίρια. Την περασμένη Παρασκευή, για παράδειγμα, ο μικρός Σάββας είχε φέρει για κολατσιό ένα σάντουιτς με διπλό τυρί και μαγιονέζα – μόνο τυρί και μαγιονέζα, όχι ζαμπόν. Αυτό ήταν αρκετό για να κάνει έξαλλο τον πιο λαίμαργο Βλακέντιο, τον Αναγούλα. Με το γνωστό ύφος του –που μόνο ευγενικό δεν το λες– ανάγκασε τον μικρό Σάββα να δανειστεί ζαμπόν από έναν άλλον συμμαθητή του, ο οποίος όχι μόνο του έδωσε το ζαμπόν του, αλλά του χάρισε επίσης δύο

ΠΑΘΗΜΕΝΕΣ ΜΠΑΜΙΕΣ

πίκλες και ένα κουρκουμπίνι. Οι μόνοι που αντιστέκονταν και δεν υπέκυπταν στις χαζομάρες και στους εκφοβισμούς τους ήταν τρεις φίλοι –ο Ίωνας, η Αριστέα και ο Πλάτωνας–, που οι Βλακέντιοι, υποτιμητικά, τους αποκαλούσαν Πατημένες Μπάμιες.

«Είστε με τα καλά σας, Βλακέντιοι; Αυτό ήταν ύπουλο χτύπημα!» πετάχτηκε η Αριστέα παίρνοντας το μέρος του φίλου της.

«Οι Πατημένες Μπάμιες φοβούνται σαν ξεπουπουλιασμένες κότες και κρύβονται σαν τυφλοπόντικες», χλεύασαν ο Αναγούλας με τη Μήτση (το θηλυκό μέλος της παρέας), αγνοώντας παντελώς την παρουσία της καθηγήτριάς τους στην τάξη.

«Κι εσύ, Αναγούλα, περπατάς και κλάνεις! Σε έχω ακούσει να το κάνεις πολλές φορές!» ανταπάντησε θυμωμένη η Αριστέα.

Τη στιγμή εκείνη, ο Αναγούλας θα προτιμούσε να τον κατασπάραζαν σκαραβαίοι παρά να μάθουν όλοι τις βρομερές του συνήθειες – τόσο πολύ ντράπηκε.

«Σταματήστε αμέσως! Βλακέντιοι και Μπάμιες, εδώ είναι αίθουσα διδασκαλίας, όχι πεδίο μάχης», τσίριξε η κυρία Ζωζώ χτυπώντας δυνατά το χέρι της στην έδρα, θέλοντας να δώσει τέλος στην κόντρα των δύο ομά-

δων, η οποία είχε ξεκινήσει από τα πρώτα προσχολικά τους βήματα.

Η κόντρα ανάμεσα στους Βλακέντιους και στις Μπάμιες, ωστόσο, δεν είχε σταματημό. Με κάθε ευκαιρία οι Βλακέντιοι προκαλούσαν τους τρεις φίλους, τον Ίωνα, τον Πλάτωνα και την Αριστέα, αποκαλώντας τους Πατημένες Μπάμιες. Κανείς στο σχολείο δεν μπορούσε να θυμηθεί πώς ακριβώς είχε ξεκινήσει αυτή η διαμάχη. Τις περισσότερες φορές, βέβαια, η επίδειξη δύναμης ξεκινά από εκείνους που νιώθουν μειονεκτικά ή που είναι λιγότερο έξυπνοι από τους άλλους. Αυτό συνέβαινε με τους Βλακέντιους, που τα έβαζαν με όλους και με όλα χωρίς κανέναν λόγο.

«Ποιος; Τι; Δεν ήμουν εγώ! Μόνος του έπεσε σας λέω! Μόνος του!» άρχισε να φωνάζει ο Πλάτωνα, που ξύπνησε απότομα από τον βαθύ σχολικό ύπνο του. Ολόκληρη η τάξη ξεκαρδίστηκε στα γέλια, εκτός από τον Ίωνα και την Αριστέα που ήθελαν να προστατέψουν τον καλό τους φίλο.

Η κυρία Ζωζώ, προσπαθώντας απεγνωσμένα να βάλει τάξη μέσα στην άτακτη τάξη της, ζήτησε από τον Πλάτωνα με αυστηρό και έντονο τόνο να σηκωθεί στον πίνακα.

«Αφού λοιπόν κοιμάσαι σε όλη τη διάρκεια του μα-

θήματος και δεν έχεις ακούσει τίποτα, πες μας τουλάχιστον τι όνειρο έβλεπες και πετάχτηκες έτσι απότομα».

Η κυρία Μπιχλιμπίδη, αναψοκοκκινισμένη και εμφανώς εκνευρισμένη, φώναζε και απ' το στόμα της πετάγονταν μικρά δασκαλίστικα σαλάκια, που έπεφταν, σαν φθινοπωρινή ψιχάλα, στο κεφάλι του Πλάτωνα. Εκείνος, αηδιασμένος από το λούσιμο της κυρίας Ζωζώς, είπε, χωρίς να το πολυσκεφτεί, την αλήθεια.

«Είδα έναν Συνεχόμενο να πνίγεται στο λιμάνι. Ήταν τόσο τρομακτικό!» της απάντησε αυθόρμητα.

«Δεν κατάλαβα; Είδες έναν συναχωμένο να πνίγεται;» ρώτησε η καθηγήτρια.

«Όχι συναχωμένο, κυρία. ΣΥ-ΝΕ-ΧΟ-ΜΕΝΟ», είπε συλλαβιστά.

«Αν ήταν απλώς συναχωμένος», του απάντησε, «τότε, δεν καταλαβαίνω, πού ήταν το τρομακτικό;»

Τα λόγια της δημιούργησαν πανικό, λες και μόλις είχε βγει ανακοίνωση ότι η περίοδος των εξετάσεων θα μεταφερόταν τον Αύγουστο. Ευτυχώς το κουδούνι, σαν από μηχανής θεός, χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, δίνοντας τέλος σε ό,τι σοβαρό ή αστείο είχε ειπωθεί λίγο πριν. Το διάλειμμα είναι πάντα μια καλή ευκαιρία για να ξεχαστούν τα περασμένα και να γεννηθούν τα επόμενα. Τα παιδιά βγήκαν τρέχοντας από την τάξη, λες και βρίσκονταν σε αγώνα δρόμου μετ' εμποδίων, και όρμησαν προς το κυλικείο του κυρίου Κανέλου, απ' όπου αναδινόταν ένα προκλητικό και βασανιστικό άρωμα φρεσκοψημένων ντόνατ με γέμιση μαρμελάδα αγριοστάφυλο.

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι Ανώηρες και το γιγαντιαίο Σακλαμάρι**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Καμπάδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΛΗΣ ΑΝΩΗΡΩΩΝ: Madame Shou Shou
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Γιώργος Δ. Λεμπέσης, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015, 4.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1196-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1205-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΕΣ
ΚΑΙ
το γιγαντιαίο Σαχλαμάρι

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Μουσική Βιομηχανία, καθώς και Διοίκηση Πολιτιστικών Μονάδων. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε ως μουσικός παραγωγός σε γνωστό ραδιοφωνικό σταθμό της Αθήνας. Από το 2003 έως το 2011 εργάστηκε ως διευθυντής παραγωγής σε μεγάλη εταιρεία παραγωγής. Ορόσημο στην καριέρα του αποτέλεσε η δημιουργία του πρώτου παιδικού φεστιβάλ στην Ελλάδα (Town for Kids, 2008 & 2009). Το 2010, ένα ακυκλοφόρητο διήγημά του, με τίτλο 4 ΣΕΛΙΔΕΣ, απέσπασε το βραβείο πρωτότυπης ιστορίας και κοινού στο 5ο Φεστιβάλ Παραμυθιών που διοργάνωσε το Μικρό Πολυτεχνείο, ενώ το 2011 ο μονόλογος ΠΡΩΤΗ ΠΤΗΣΗ βραβεύτηκε στο Pocket Theatre Festival. Τον Μάιο του 2011 δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Gold Producta Handling. Το μυθιστόρημά του ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ ανέβηκε στο θέατρο για τέσσερις συνεχείς χρονιές, ενώ φέτος θα ανεβεί το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης η εικονογραφημένη έκδοσή του, με τίτλο ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ, καθώς επίσης το Θ' ΑΥΓΟ, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 2: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΤΑΠΑ», μαζί με το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΤΣΑ 2, το ΨΑΡΟΣΟΥΠΙΑ 3: ΒΡΑΣΙΔΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΑΚΟΥ και τα: ΒΥΘΟΥΓΕΝΝΑ, ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΛΦΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΘΟΥΜΕΝΑ και ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΒΥΘΟΣΧΟΛΕΙΟ. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τον συγγραφέα μέσω των σελίδων του στο facebook, George Lebesis, και στο προσωπικό του ιστολόγιο (blog): georgelebesis.blogspot.gr

Στον Στέλιο, που βρήκε τον «κακό», στη Φανή, που όλο κάτι ωραίο ετοιμάζει,
στη Λορίνα μου, που είναι πάντα εκεί, στον Ορέστη, τον πρώτο Ανώηρω του
κόσμου, και στο πανέμορφο καλυβάκι που μας φιλοξένησε το καλοκαίρι του 2014.

Είναι δίπλα μας. Μπορεί να τους βλέπεις καθημερινά στο σχολείο. Μπορεί να είναι ακόμα και ο αδελφός ή η μικρή αδελφή σου.

Έχουν τόλμη, δύναμη, ηρωισμό και ανώτερες δυνάμεις. Σκοπός τους είναι να προστατεύουν χειτονιές, πόλεις και χωριά από κάθε κακό.

Εεε, δεν εννοώ αυτό το κακό. Εννοώ ΑΥΤΟ το κακό.

Αυτά τα παιδιά είναι οι ΑΝΩΗΡΩΣ και ζουν ανάμεσά μας.

Για να γίνεις Ανωήρως...

ΔΕ χρειάζεται να πληρώσεις ετήσια συνδρομή στο Ανωηρωικό Επιμελητήριο.

ΔΕ χρειάζεται να έχεις συγγενή πρώτου βαθμού που να υπήρξε Ανωήρως.

ΔΕ χρειάζεται να σε έχει κατουρήσει κελώνα σε ηλικία πέντε ετών.

Αντίθετα, χρειάζεται να πιστεύεις στο καλό και να αποφοιτήσεις από την © Ακαδημία Φαντασίας, όπου δεν επιτρέπονται άτομα άνω των 15 χρόνων.

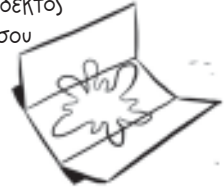

Πώς να φοιτήσεις στην © Ακαδημία Φαντασίας και να αποκτήσεις ανώτερες δυνάμεις σε 6 απλά βήματα:

1. Στέλνεις την αίτησή σου στην ακαδημία μια βροχερή μέρα.

2. Λαμβάνεις από τον βουκελλάριο της Αργυρής Συντροφιάς που σε επέλεξε την έγκριση της μπλε σταχόνας. Αυτό σημαίνει ότι έγινες δεκτός και ότι το κρεβάτι σου ενώθηκε με την ακαδημία.

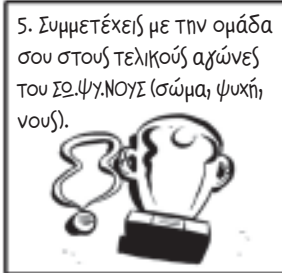
3. Παρακολουθείς όλα τα μαθήματα της © Ακαδημίας Φαντασίας:

4. Μπαίνεις στην τριάδα δράσης βάσει γεωγραφικού προσδιορισμού.

5. Συμμετέχεις με την ομάδα σου στους τελικούς αγώνες του ΣΩ.ΨΥ.ΝΟΥΣ (σώμα, ψυχή, νους).

6. Παίρνεις το πτυχίο της © Ακαδημίας Φαντασίας και γίνεσαι Ανωήρωας.

Και μην ξεχνάς!

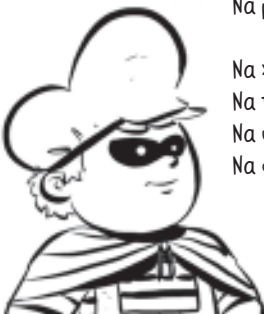
Να μην αποκαλύψεις ποτέ την ταυτότητα και τον εξοπλισμό των Ανωηρώων.

Να χρησιμοποιείς πάντα το μυαλό σου.

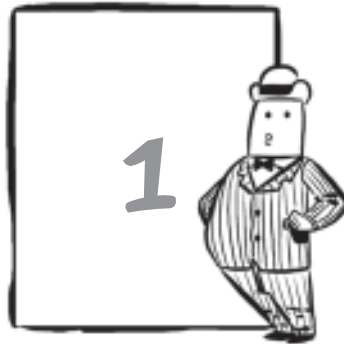
Να πλένεις την υπερυπέροχη στολή σου.

Να υπερασπίζεσαι το δίκαιο και το καλό.

Να φοράς κοντρές κάλτσες όταν κάνει παχωνιά.

Με ανθρωπικούς χαιρετισμούς,

«Τελικά, όπως μου έλεγε η θεία Σαββούλα, τα πράγματα στη ζωή δεν έχουν φτιαχτεί με απόλυτη σοφία. Γιατί δεν υπάρχει μια ενδιάμεση μέρα που να ενώνει την Κυριακή με τη Δευτέρα, ώστε να διευκολύνεται η μετάβαση απ' τη χαλάρωση και το κουζούρι στο πρωινό ξύπνημα και στα μαθήματα; Είναι τελείως τρελό και άδικο!» φώναζε η Αριστέα απ' το θρανίο της. «Θα πρέπει να εισηγηθούμε στην παγκόσμια αρμόδια αρχή να δημιουργηθεί μια προ-Δευτέρα· έτσι θα μπαίνουμε ομαλά στο ασφυκτικό πρόγραμμα των καθημερινών δραστηριοτήτων μας».

Η Αριστέα ήταν πραγματικά εκτός εαυτού με τούτη την κοσμική αδικία και υπερασπιζόταν σθεναρά το επιχείρημά της στην καθηγήτριά τους, την κυρία Ζωζώ Μπιχλιμπίδη, η οποία έκανε τα αδύνατα δυνατά για να μη χασμουριούνται οι μαθητές της την ώρα του μα-

θήματος. Όσοι δεν κοιμούνταν ή δε ζωγράφιζαν στο θρανίο δράκους ή δεν πετούσαν αλμυρά μωξομπαλάκια στον διπλανό τους, την παρακολουθούσαν με προσοχή. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Ίωνας άκουγε –ήθελε δεν ήθελε–, γιατί εκτός του ότι καθόταν ακριβώς μπροστά απ’ την έδρα της κυρίας Μπιχλιμπίδη, διπλάνος του ήταν ο Πλάτωνα, ο οποίος ροχάλιζε σαν τρακτέρ και δεν τον άφηνε ποτέ να βυθιστεί στις σκέψεις του με την ησυχία του.

Η κυρία Μπιχλιμπίδη ήταν ενθουσιασμένη με την είδηση ότι το δίκτυο ύδρευσης ήταν έτοιμο, άλλα μάταια προσπαθούσε να πείσει τα παιδιά για τη σπου-

δαιότητά του. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο νησί μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν το δίκτυο ύδρευσης, λόγω της απουσίας φράγματος και της συνολικότερης αδυναμίας εκμετάλλευσης του ποταμού Κοιλιάρη. Τώρα, όμως, η εταιρεία *Ευάγγελος Βοιβόδας Α.Ε.* είχε χρηματοδοτήσει την κατασκευή του φράγματος και όλου του δικτύου ύδρευσης, βάζοντας ένα μεγάλο τέλος στα υδροφόρα πλοία που κάθε μέρα γέμιζαν τις σκουριασμένες δεξαμενές του νησιού.

Τα εγκαίνια θα λάμβαναν χώρα σε δυο μέρες και όλο το νησί βρισκόταν στο πόδι για να βοηθήσει στις ετοιμασίες. Ο ειδικός τελετάρχης-σκηνοθέτης που είχε έρθει απ' τη γαλλική Γραβιέρα, ο μεσιέ Μαυρίκιος Τουμποφλό, τα ήθελε όλα στην εντέλεια, σε τάξη και σε απόλυτη πειθαρχία, ώστε να οργανώσει εγκαίνια διεθνών προδιαγραφών. Για να αποφύγει τα παρατράγουδα, όπως

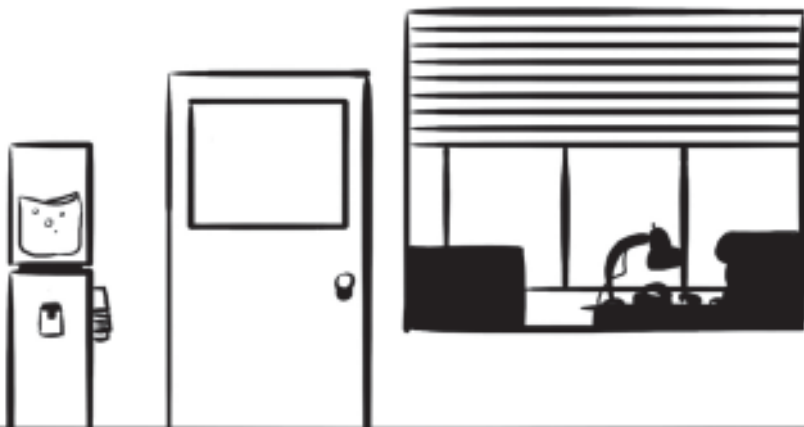
ο ίδιος ισχυριζόταν, είχε ζητήσει απ' την τοπική αστυνομία να φέρει στο νησί τους παγκοσμίου φήμης θαραλέους Ανωήρωες.

Οι Ανωήρωες, όπως όλοι ξέρουν, είναι παιδιά με ανώτερες δυνάμεις, που έχουν αποφοιτήσει με άριστα από την © Ακαδημία Φαντασίας και ζουν ανάμεσά μας, διατηρώντας μυστική την ταυτότητά τους. Διαφέρουν από τους υπερήρωες και τους απανταχού μασκοφόρους της Της, μια και δεν έχουν μαγικές ή εξωγήινες ικανότητες, ούτε έχουν πέσει από κάποιο μακρινό γαλαξία. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι έχουν καλλιέργησει και τελειοποιήσει ότι δίνει η ανθρωπίνη φύση απλόχερα σε όλους, όπως, για παράδειγμα, τη φαντασία, τη λογική και τη φυσική κατάσταση. Για να το πετύχουν, παρακολούθησαν –πάντα μυστικά– μαθήματα ηθικής, φαντασίας, φιλοσοφίας, γεωμετρίας, κατασκευών, μουσικής, τεχνολογίας, μικρο-μαγειρικής και φυσικής αγω-

«Κοίτα τη δουλειά σου, ποταπό όργανο. Αν χρειαστεί, θα εμφανιστούν από μόνοι τους, όπως κάνουν πάντα· δε θα χρειαστεί, όμως, αφού είμαι εγώ εδώ!»

γής, ενώ η επιλογή τους έγινε με απόλυτη μυστικότητα απ' τους σοφούς γέροντες της ακαδημίας με το πείραμα της μπλε σταγόνας. Εστιάζουν κυρίως στη δύναμη του νου και στο κατά πόσο η εκέψη, η γνώση και η ηθική μπορούν να λειτουργήσουν ως ανώτερες δυνάμεις για τον άνθρωπο. Ωστόσο, η καλή φυσική κατάσταση και οι τεχνολογικές εφευρέσεις είναι απαραίτητες στους Ανωήρωες, οι οποίοι, αναλαμβάνοντας ομαδικά μια περιοχική δράσης, προστατεύουν τον κόσμο απ' το κακό και την αδικία. Δεν μπορούν όλοι να γίνουν Ανωήρωες, ωστόσο όλοι έχουν την ευκαιρία να το προσπαθήσουν φοιτώντας στην © Ακαδημία Φαντασίας. Όταν ολοκληρώνουν τις σπουδές, τα παιδιά που αριστεύουν παίρνουν τον τίτλο και τις ευδύνες που τον συνοδεύουν. Έτσι, κάθε πόλη και κάθε χωριό ίσως έχει, χωρίς να είναι γνωστό, τους δικούς τους Ανωήρωες!

Η αστυνομία, βέβαια, δεν ήξερε πώς να τους ειδοποιήσει, μια και η ταυτότητά τους παρέμενε επτασφράγιστο μυστικό παρά το σημαντικό έργο που είχαν επιτελέσει τις τελευταίες δεκαετίες ενάντια στην αδικία και στο έγκλημα.

Ένα συμπαγές χαρτί σε σχήμα πεπονιού εκσφενδονίστηκε απ' τα χέρια του Τόμπι, του αρχηγού της συμμορίας των Βλακέντιων Αρεστών, και προσγειώθηκε στο κεφάλι του Ίωνα, που προσπαθούσε να ακούσει για τα εγκαίνια του φράγματος.

«Καζάν ντιπί, εκλέρ, σεκέρ παρέ, πτι φουρ, μακαρόν», ούρλιαξε ο Ίωνας που είχε το σύνδρομο της τρούφας

(σύνδρομο στο οποίο ο ασθενής όταν είναι πολύ αγχωμένος ονοματίζει γλυκά και άλλες λιχουδιές).

Οι Βλακέντιοι Αρεστοί, όπως τους αποκαλούσαν όλα τα παιδιά –τα περισσότερα πίσω από την πλάτη τους, εκτός από μερικά θαρραλέα–, ήταν ό,τι πιο σιχαμερό και αηδιαστικό θα μπορούσε να υπάρξει σε παρέα παιδιών από την εποχή της Χορευτικής Πανούκλας*. Δύο αγόρια και ένα κορίτσι, με μυαλό κουκούτσι και δίχως ίχνος χιούμορ, έκαναν τα πάντα για να γίνονται κάθε μέρα και πιο αντιπαθητικοί. Δημιουργούσαν διαρκώς φασαρίες από ασήμαντες αφορμές και

---

* Τον Μεσαίωνα, σε μια πόλη της Γαλλίας, οι κάτοικοι –ο ένας μετά τον άλλον– άρχισαν να χορεύουν δίχως σταματημό. Σε έναν μήνα πάνω από 400 άνθρωποι είχαν δημιουργήσει ένα γαϊτανάκι χορού, που τους οδηγούσε στον θάνατο. (Σ.τ.Ε.)

έριχναν ταπεινωτικές φάπες σε όποιον δεν τους έκανε τα χατίρια. Την περασμένη Παρασκευή, για παράδειγμα, ο μικρός Σάββας είχε φέρει για κολατσιό ένα σάντουιτς με διπλό τυρί και μαγιονέζα – μόνο τυρί και μαγιονέζα, όχι ζαμπόν. Αυτό ήταν αρκετό για να κάνει έξαλλο τον πιο λαίμαργο Βλακέντιο, τον Αναγούλα. Με το γνωστό ύφος του –που μόνο ευγενικό δεν το λες– ανάγκασε τον μικρό Σάββα να δανειστεί ζαμπόν από έναν άλλον συμμαθητή του, ο οποίος όχι μόνο του έδωσε το ζαμπόν του, αλλά του χάρισε επίσης δύο

ΠΑΤΗΜΕΝΕΣ ΜΠΑΜΙΕΣ

πίκλες και ένα κουρκουμπίνι. Οι μόνοι που αντιστέκονταν και δεν υπέκυπταν στις χαζομάρες και στους εκφοβισμούς τους ήταν τρεις φίλοι –ο Ίωνας, η Αριστέα και ο Πλάτωνας–, που οι Βλακέντιοι, υποτιμητικά, τους αποκαλούσαν Πατημένες Μπάμιες.

«Είστε με τα καλά σας, Βλακέντιοι; Αυτό ήταν ύπουλο χτύπημα!» πετάχτηκε η Αριστέα παίρνοντας το μέρος του φίλου της.

«Οι Πατημένες Μπάμιες φοβούνται σαν ξεπουπουλιασμένες κότες και κρύβονται σαν τυφλοπόντικες», χλεύασαν ο Αναγούλας με τη Μήτση (το θηλυκό μέλος της παρέας), αγνοώντας παντελώς την παρουσία της καθηγήτριάς τους στην τάξη.

«Κι εσύ, Αναγούλα, περπατάς και κλάνεις! Σε έχω ακούσει να το κάνεις πολλές φορές!» ανταπάντησε θυμωμένη η Αριστέα.

Τη στιγμή εκείνη, ο Αναγούλας θα προτιμούσε να τον κατασπάραζαν σκαραβαίοι παρά να μάθουν όλοι τις βρομερές του συνήθειες – τόσο πολύ ντράπηκε.

«Σταματήστε αμέσως! Βλακέντιοι και Μπάμιες, εδώ είναι αίθουσα διδασκαλίας, όχι πεδίο μάχης», τσίριξε η κυρία Ζωζώ χτυπώντας δυνατά το χέρι της στην έδρα, θέλοντας να δώσει τέλος στην κόντρα των δύο ομά-

δων, η οποία είχε ξεκινήσει από τα πρώτα προσχολικά τους βήματα.

Η κόντρα ανάμεσα στους Βλακέντιους και στις Μπάμιες, ωστόσο, δεν είχε σταματημό. Με κάθε ευκαιρία οι Βλακέντιοι προκαλούσαν τους τρεις φίλους, τον Ίωνα, τον Πλάτωνα και την Αριστέα, αποκαλώντας τους Πατημένες Μπάμιες. Κανείς στο σχολείο δεν μπορούσε να θυμηθεί πώς ακριβώς είχε ξεκινήσει αυτή η διαμάχη. Τις περισσότερες φορές, βέβαια, η επίδειξη δύναμης ξεκινά από εκείνους που νιώθουν μειονεκτικά ή που είναι λιγότερο έξυπνοι από τους άλλους. Αυτό συνέβαινε με τους Βλακέντιους, που τα έβαζαν με όλους και με όλα χωρίς κανέναν λόγο.

«Ποιος; Τι; Δεν ήμουν εγώ! Μόνος του έπεσε σας λέω! Μόνος του!» άρχισε να φωνάζει ο Πλάτωνα, που ξύπνησε απότομα από τον βαθύ σχολικό ύπνο του. Ολόκληρη η τάξη ξεκαρδίστηκε στα γέλια, εκτός από τον Ίωνα και την Αριστέα που ήθελαν να προστατέψουν τον καλό τους φίλο.

Η κυρία Ζωζώ, προσπαθώντας απεγνωσμένα να βάλει τάξη μέσα στην άτακτη τάξη της, ζήτησε από τον Πλάτωνα με αυστηρό και έντονο τόνο να σηκωθεί στον πίνακα.

«Αφού λοιπόν κοιμάσαι σε όλη τη διάρκεια του μα-

θήματος και δεν έχεις ακούσει τίποτα, πες μας τουλάχιστον τι όνειρο έβλεπες και πετάχτηκες έτσι απότομα».

Η κυρία Μπιχλιμπίδη, αναψοκοκκινισμένη και εμφανώς εκνευρισμένη, φώναζε και απ' το στόμα της πετάγονταν μικρά δασκαλίστικα σαλάκια, που έπεφταν, σαν φθινοπωρινή ψιχάλα, στο κεφάλι του Πλάτωνα. Εκείνος, αηδιασμένος από το λούσιμο της κυρίας Ζωζώς, είπε, χωρίς να το πολυσκεφτεί, την αλήθεια.

«Είδα έναν Συνεχόμενο να πνίγεται στο λιμάνι. Ήταν τόσο τρομακτικό!» της απάντησε αυθόρμητα.

«Δεν κατάλαβα; Είδες έναν συναχωμένο να πνίγεται;» ρώτησε η καθηγήτρια.

«Όχι συναχωμένο, κυρία. ΣΥ-ΝΕ-ΧΟ-ΜΕΝΟ», είπε συλλαβιστά.

«Αν ήταν απλώς συναχωμένος», του απάντησε, «τότε, δεν καταλαβαίνω, πού ήταν το τρομακτικό;»

Τα λόγια της δημιούργησαν πανικό, λες και μόλις είχε βγει ανακοίνωση ότι η περίοδος των εξετάσεων θα μεταφερόταν τον Αύγουστο. Ευτυχώς το κουδούνι, σαν από μηχανής θεός, χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, δίνοντας τέλος σε ό,τι σοβαρό ή αστείο είχε ειπωθεί λίγο πριν. Το διάλειμμα είναι πάντα μια καλή ευκαιρία για να ξεχαστούν τα περασμένα και να γεννηθούν τα επόμενα. Τα παιδιά βγήκαν τρέχοντας από την τάξη, λες και βρίσκονταν σε αγώνα δρόμου μετ' εμποδίων, και όρμησαν προς το κυλικείο του κυρίου Κανέλου, απ' όπου αναδινόταν ένα προκλητικό και βασανιστικό άρωμα φρεσκοψημένων ντόνατ με γέμιση μαρμελάδα αγριοστάφυλο.